

Посрѣщането на руските войски въ г. Стара-Загора

Бѣше юлий 1877. година. Дни горещи, съ каквито се отличава Старо-Загорско презъ това време на годината. Освободителнитѣ руски войски бѣха вече преминали Балкана и се готвѣха да слѣзатъ въ плодородното Ст.-Загорско поле, по което още стояха не прибрани пожънатитѣ и вързани снопи, прочутата „загария“.

Възрастнитѣ ученици и другитѣ младежи се събираха въ класното училище за да заучватъ пѣснитѣ за посрѣщане на освободителитѣ, нарочно съставени отъ любимия ни учител Петко Р. Славейковъ. Тѣ бѣха следнитѣ три: „Руский царь е на земята най-великъ...“, „На оржъе братя и въ воененъ строй...“, „За насъ изтеглятъ мечъ...“ Вѣрата въ нашето освобождение бѣше толкова силно, че ние никакъ не се бояхме и пѣхме безъ стѣснение тѣзи пѣсни, които прославяха враговетѣ на нашитѣ владетели, въ чиито ржце ний още продължавахме да бждемъ.

Преднитѣ части на руските войски бѣха стигнали въ гр. Казанлъкъ. Старо-Загорскитѣ турци, известни съ своята жестокость и кръвожадность, се приготвяваха да ни колятъ преди да избѣгатъ. Ние всѣки день треперяхме отъ страхъ за живота си и очаквахме сждбата си. Замръквахме и не знаехме ще осъмнемъ ли живи. За излизане отъ това ужасно положение, нѣколцина родолюбиви и сърдчени граждани, бѣха избѣгнали тайно въ Казанлъкъ при руситѣ за да молятъ военното начальство да заеме часъ по-скоро Ст.-Загора и да спаси населението отъ страшната сечъ, която го грозѣше.

При тѣзи тежки и гнетящи духътъ чувствуваня, на 10. юлий 1877. г. се разнесе изъ градътъ съ свѣткавична бързина радостната вестъ, че руситѣ дошли въ Ст. -Загора. Тичешкомъ се озовахме на края на градътъ, при „Бадемлика“, на Казанлъшкия пѣтъ. Бадемлика е сегашния казарменъ районъ съ пехотнитѣ казарми, който служеше въ него време за разходки и увеселения на турцитѣ. На високия брѣгъ край улицата, на това сжщото мѣсто, гдето по-после се построи здание за дружинна канцелария на 6. Ст.-Загорска дружина, имаше въ онова време джамлия-кафене, построено въ форма на многожълникъ, съ прозорци отъ всички страни. Тамъ турцитѣ си пияха ракията и кафето и пушеха наргиле, а по-